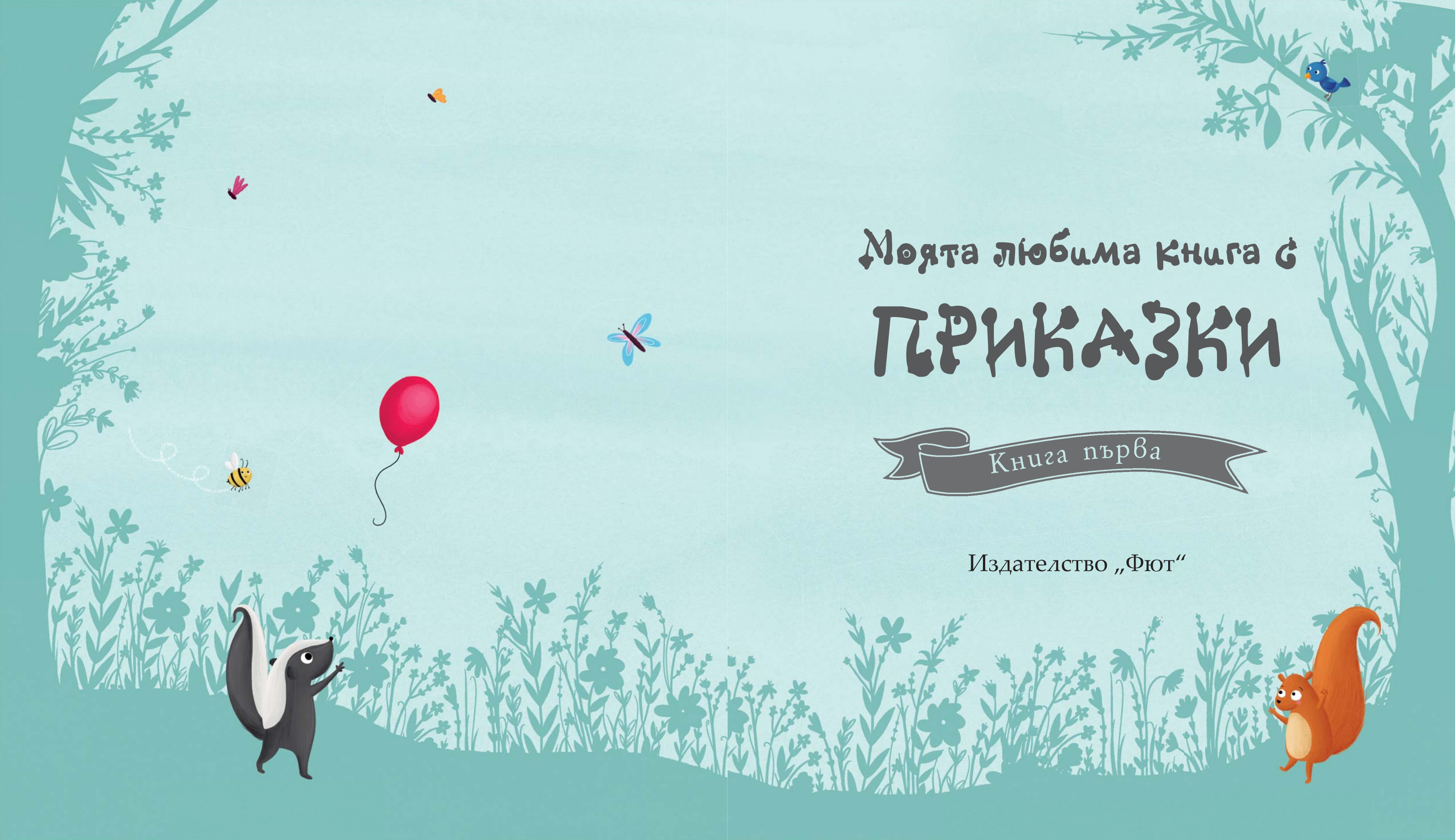

Моята любима книга с
ПРИКАЗКИ

Книга първа

Моята любима книга с
ПРИКАЗКИ

Книга първа

Издателство „Фют“

Съдържание

Скокля Тропля Кравата, която обичала да танцува

Текст Стефани Стансби
Илюстрации Барбара Бонгини

8

Голямото приключение с хартиения лист

Текст Джозефин Колинс
Илюстрации Джо Пари

20

Лисичето Хитрушко измисля небивалици

Текст Беки Дейвис
Илюстрации Кимбърли Скот

32

Най-хубавият подарък

Текст Джозефин Колинс
Илюстрации Иън Кънлиф

44

Хипопотамчето Розалия

Текст Стефани Стансби
Илюстрации Хана Ууд

56

Къде е Мечо?

Текст Либи Уолдън

Илюстрации Луси Флеминг

68

Океанското приключение на вадрата

Текст Емили Хибс

Илюстрации Луси Флеминг

104

О, Барни!

Текст Беки Дейвис

Илюстрации Ричард Уотсън

80

Разказ за една опашка

Текст Либи Уолдън

Илюстрации Мауриция Рубино

116

Дребосъчко и лицицата

Текст Джени Хепуърт

Илюстрации Джо Пари

92

Мечето, което не искаше да дели нищо с никого

Текст Лара Дженингс

Илюстрации Зу Уоринг

128

Скокла Тропла

Кравата, която обичала да танцува

Текст Стефани Стансби
Илюстрации Барбара Бонгини

Скокла Тропла

Кравата, която обичала да танцува

Живяла някога една крава, която обичала да танцува. Казвала се Скокля Тропла. Другите крави я мислели за малко смахната, но това изобщо не я притеснявало. Когато танцувала, Скокля Тропла се чувствала на върха на щастието. Повече от всичко на света обичала да скача, да тропва с копита, да се поклаща и полюшва, да се извива и върти в ритъма на танците.

– Спири, моля те! – често я хокала майка ѝ. – Спири да се въртиш, защото ми се завива свят.

Но Скокля Тропла не спирала. Един ден тя танцувала степ наред стадото и както потропвала, стъпила право върху крака на вечно киселата и намусена баба Сърдитка.

– Ооооох! – измучала баба Сърдитка. – Горките ми стари копита! Ей, ти, престани или ще си изпатиш!

– Извинявай! – извикала Скокля Тропла, завъртяла се и бързо се отдалечила от остриите рога на баба Сърдитка.

В това време кравата Мадам, която била много предвзета и се мислела за най-възпитаната в стадото, поучавала двете си дъщери:

– Грациела, не мляскай, докато дъвчеш! Брилянтина, изтрий калта от муцуната си!

Скокля Тропла била толкова увлечена в сложни балетни скокове, че изобщо не забелязала Мадам. Направила изящен скок, но – ПЛЪОК! – цопнала право в средата на една кална локва и изпръскала с кал Мадам от копитата до рогата.

– Хей! – развикала се Мадам. – Хей ти!
Как посмя да ме изкаляш така?
– Съжалявам! – извинила се Скокла Тропла
и хукнала нагоре по хълма, колкото може по-далеч
от рогата на Мадам. – Олеле, тази Мадам е много нервна
и сприхава. Не е лошо от време на време да танцува. Това
ще я успокоява. Ето така...

И Скокла Тропла се понесла в пламенно фламенко. Танцувала
изумително! Танцувала приказно! Танцувала диво и неудържимо!
Тя тропала с копита, подскачала и се въртяла, и колкото по-нагоре
по хълма се изкачвала, толкова по-бързо танцувала. Докато...

ФРАААС!

Скокла Тропла се блъснала
в огромна бала сено. Толкова силно
се блъснала, че балата се заклатила
и се затъркаляла надолу по склона.

– Ах! – изохкала Скокла Тропла, когато балата се блъснала в друга
бала и двете се затъркаляли бързо, блъснали още една бала, после още
една и още една...

Скокла Тропла гледала ужасено как балите със сено все по-бързо
и по-бързо се търкалят към нейното стадо.

– Пазете се! Бягайте! – развикала се тя и хукнала след балите.